

Дан словенске писмености (2016)

ДАН СЛОВЕНСКЕ ПИСМЕНОСТИ
СВЕТИ ЋИРИЛО И МЕТОДИЈЕ
24. МАЈ

Све је почело 862. године, на захтев великоморавског кнеза Растислава, који је од византијског цара Михаила тражио учитеље који ће да проповедају на народном језику. Византија донекле удовољава Растислављевој жељи и шаље му Ћирила и Методија. Браћа су се за овај посао озбиљно спремила; Ћирило је саставио прво словенско писмо (глагољица) и на језик македонских Словена из околине Солуна (који су од детињства добро знали) превели су најнужније црквене књиге. На тај су начин створили први словенски књижевни језик и поставили темеље словенској књижевности. Године 863. браћа крећу на пут и стижу 864. кнезу Растиславу који их је гостољубиво примио. Са књигама које је тамошњи народ разумео, проповед хришћанства ишла је много лакше. Преводили су и друге богослужбене књиге, и служили су литургију на словенском језику, такође су рукополагали и домаће свештенике. Тако су многи (моравски и панонски) Словени примили православну веру. Константин се замонашио и добио име Ћирило (Кирило).

Успех њихове мисије, многобројни ученици и народне симпатије изазивају реакцију латинског клера. Солунска браћа су имала проблема са немачким, латинским свештенством, и већ ту је почела борба за превласт између римокатоличанства и византијског православља. Били су и прогањани, а њихови ученици су наставили њихово дело, али у земљама Јужних Словена – у Бугарској и на Охриду. Најпознатији међу ученицима су свети Климент и Наум. Они су саставили друго, једноставније писмо – ћирилицу и назвали је према светом Ћирилу. Тако су словенска писменост, а са њом и хришћанска вера, делом са севера, из Паноније, а делом са југа, са Охрида, стигле и у

Србију. Многи Срби, а најпре владари и властела, поверовали су у Христа и примили хришћанску веру. Тадашњи догађаји се сматрају крштењем Србије.

Писменост и могућност преноса речи на хартију били су основни мотив ове изложбе.

Изложба посматра овај Дан као могућност да

путује кроз време, написана или изречена,
стварајући

кроз призму

и

ствара неку нову димензију из перспективе једног

Илуструјући животни циклус – рођење мисли, раст кроз дела наша, развој кроз интимни женски свет у огледалу, и будућност кроз дечији свет на крилима голуба.

Виолета Ракић
ауторка